

Oszályozás		Tárgy		727.1	
Személy		Helyszám		1964	
Budapestre vonatkozó újságcikkek		ÚJ ISKOLA SASHALMON		1964. máj. 5.	
Szerző: P.V.		Cím:		(Hely)	
Forrás: Pedagógusok Lapja		(Idő)		(Köt. v. füz.) (Oldal)	

„A folyó évi január 25-én 12 440/928. sz. alatt kelt bejelentésre — a mellékleteket csatolva — értesitem a tek. Bizottságot, hogy a sashalmi állami elemi népiskolák számára újabb tantermek építése iránt előterjesztett kérelmet a megfelelő fedezet teljes kime-rülése miatt érdemleges tárgyalás alá nem vehetem...”

Igy fest a M. Kir. Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium 1929 februárjában Pest megye közigazgatási bizottságához intézett átirata. A Népszava ugyanekkor ezt írja: »Fura gazdálkodás folyhatik ott, ahol az utak javítására és egyéb közszükségletekre nincs földzet«, és ismét másutt: »a község vezetése kapkodó, bizonytalan. Az égető és halaszthatatlan problémák megoldása egy lépéssel sem halad előre«.

*

Az új irodák egyikében ülünk Horváth Lászlóné igazgatónővel. Időnként bejön egy festékfoltos ruhájú ember, egy csavarkulcsos szerelő. Ezek már az építkezés utolsó mozzanatai. Négy és félmillió forintot beruházással nyolc tanterem helyett tizenkettőből, no meg egy kémiai előadóból, egy tornateremből és egy úttörő szobából áll most az iskola. De nemcsak ez a fontos, hanem az is, hogy az építkezés alatt szülők és pedagógusok között sajátos jó viszony alakult ki. Beszéljen erről, kedves Horváth Lászlóné elvtársnő!

— Egy év alatt sok változás történt itt az emberekben is. Különös környék ez. Nem messze innen, az ugynevezett Barakk-telepről is a mi iskolánkba járnak a gyermekek. Tavaly még hat tanteremben 17 csoportban 570 tanulóval kellett foglalkoznunk, három váltásban, 35 perces órákkal. Először sok bizalmatlan szülő merevségét kellett feloldanunk...

Bizonyára máshol is megvannak azok a típusok, akiknek arcélet és viselkedését érzékletesen rajzolják Horváthné szavai. Egy szerencsétlen, idegbajos asszony, aki tanítás közben is bement az órára, jelenetet rendezett, hogy az ő gyermekét ne vigyék ol-tásra. A családapa, aki egye-

dül élt négy gyermekével mégsem akart változtatni a helyzetén. A szülő, aki azért könyörgött, hogy veréssel büntessék a gyereket. Szélsőséges egyéniségek, szerencsére ők a kisebbség. De ott vannak még a bizalmatlanok, a bántortala-nok, meg a többi hasonló is.

A szülők és nevelők kapcsolatát most jó irányban terelte az építkezés, a nagy közös feladat.

— Tudtuk, hogy nehéz lesz. Ezért sokszor beszélgettünk a szülőkkel csoportosan és egyenként is. Aztán, szinte váratlanul, a szülők közül először egyesek, aztán mind többen részt kértek a feladatokból. Juhász Gyula mérnök már korábban vállalta, hogy teljesen ingyen elvégzi a 120 ezer forint értékű tervező munkát, Szalóki Sándorné meg Pappné kiszabták és megvarrták a függönyöket. Gonda Ferenc a táblák és fogasok felszerelésében segített. Rá egyébként mindig számíthatunk. Három gyermekét tanítjuk. Nagyon jellemző, hogy e munkák közben is eljött velünk és Gálné anyukával egy »nehéz« szülő-höz, akinek a gyermekeire nagyon sok volt a panasz. És együtt gyorsan szót értettünk.

Horváthné minden gondolatsorában megjelenik a tanári kar munkája, egyik vagy másik tagja, talán, mert a tantestület is e nehéz év során vált igazi közösséggé.

*

Kis vadócok, néhány »nehéz« szülő gyermeke és a többiek a régi barakk-házakból néhány hete már az új iskolába járnak. Először a tanulás helye változott meg, de aránylag rövid idő alatt teljesen meg fog változni lakhelyük is. Egy régi újságcikk ezt a címet viseli: »Sashalom tovább panaszodik.« Most már egyre kevesebb ok van a panasza-ra. A Hősök fasori új iskola is hozzásegített ehhez. Nemcsak az új épület, hanem a jó közösséggé kovácsolódott tantestület is. Amelynek a szülők remélhetőleg legalább úgy segítenek a továbbiakban, ahogyan az építkezés alatt tették.

P. V.